

การสังเคราะห์งานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนว และการปรึกษาด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา*

A synthesis of researches on counseling theory in the guidance & counseling aspects: content analysis

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง (Laddawan Na Ranong)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา และ 2) สังเคราะห์งานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษาด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

กลุ่มตัวอย่างคืองานวิจัยเชิงปริมาณที่เป็นวิทยานิพนธ์ ปริญญาโทที่ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา ปี 2540 – 2553 จำนวน 43 เล่ม จากมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน 6 แห่งคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยบูรพา เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วยแบบประเมินคุณภาพของงานวิจัยและแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณลักษณะของงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาโทที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา มีงานวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่มากที่สุดคือ ปี 2550 มีการใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบเผชิญความจริงมากที่สุด มีการใช้โปรแกรมการปรึกษาต่าง ๆ ในงานแนะแนวและการปรึกษาด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านสุขภาพ และด้านการศึกษา ระดับชั้นที่ศึกษามากที่สุดคือ มัธยมศึกษาตอนต้น แบบแผนของการวิจัยที่ใช้มากที่สุดคือ แบบแผนวัดก่อนและหลังการทดลอง มีกลุ่มควบคุมโดยการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมากที่สุดคือ โปรแกรมการปรึกษา สถิติที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และสถิติสหสัมพันธ์ และ 2) การสังเคราะห์เชิงคุณภาพของงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาโทที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษาพบว่าโปรแกรมการปรึกษา ทุกทฤษฎีมีความสามารถในการป้องกัน แก้ไข และพัฒนาคุณลักษณะต่าง ๆ ในงานแนะแนวและการปรึกษาด้านส่วนตัว งานแนะแนวและการปรึกษาด้านสังคม งานแนะแนวและการปรึกษาด้านสุขภาพและงานแนะแนวและการปรึกษาด้านการศึกษา

คำสำคัญ : การสังเคราะห์งานวิจัย ทฤษฎีการปรึกษา งานแนะแนวและการปรึกษา

* วัตถุประสงค์ของการเขียนบทความเพื่อเผยแพร่องค์ความรู้เรื่องการสังเคราะห์งานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษาด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

** รองศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์วิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โทรศัพท์ 0-2504-8502

Abstract

The research objectives were to: (1) study characteristics of research studies on Counseling Theory in the Guidance & Counseling Aspects; and (2) qualitatively synthesize research studies on Counseling Theory in the Guidance & Counseling Aspects

The research sample consisted of the 43 theses in the form of quantitative research that were submitted during the academic year 1997 – 2011 in the six state universities in Thailand, namely, Chulalongkorn University, Ramkhamhaeng University, Sukhothai Thammathirat Open University, Khonkaen University, Mahasarakham University, and Burapha University. The research instruments comprised a research quality assessment form, and a research conclusion form. Data were analyzed with the use of the frequency, percentage, and content analysis.

Research findings were as follows: (1) regarding the characteristics of research studies on Counseling Theory in the Guidance & Counseling Aspects, the highest number of research studies was published during the academic year 2008. Reality Counseling Theory was the highest counseling one conducted. Counseling programs on the Guidance & Counseling in the personnel, social, health and educational aspects were used. The class level in which the highest number of research studies was conducted was Secondary School. The most employed research design was Randomized control group pretest – posttest design. The most often employed data collecting instrument was Counseling program. Statistics employed for data analysis were mean, standard deviation, t-test, and nonparametric-statistics; and (2) regarding the qualitative synthesis of research studies on Counseling Theory in the Guidance & Counseling Aspects was found that every counseling therapy could be use of prevention, solving and development the characteristics in the Guidance & Counseling various aspects including the personnel, social, health and educational aspects.

Keywords: Research synthesis, Counseling Theory, Guidance & Counseling

บทนำ

การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาเป็นการแสวงหาความรู้ในแนวลึก เพื่อการสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ หรือเป็นการต่อยอดทางความรู้ให้เกิดขึ้น จึงถือเป็นการศึกษาเพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ให้แก่ทั้งผู้เรียนและสังคม ดังนั้นการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจึงได้กำหนดให้หลักสูตรต่าง ๆ มีการทำโครงการวิจัยและนำเสนอออกมา ในรูปของวิทยานิพนธ์หรือปริญญานิพนธ์หรือสารนิพนธ์หรือการศึกษาค้นคว้าอิสระ เพื่อให้ผู้ศึกษาได้ผ่าน กระบวนการเรียนรู้ในการทำวิจัยอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ และได้นำเสนอผลการวิจัยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปใช้ ประโยชน์ทั้งในทางการศึกษาและการพัฒนาสังคมต่อไป ซึ่งในเรื่องนี้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจาก ผลการประเมินการดำเนินงานของอุดมศึกษาในช่วงปี พ.ศ. 2550-2554 ที่ว่า สถาบันอุดมศึกษาจะต้องสนับสนุน

การวิจัยเชิงรุกที่มีการกำหนดเป้าหมายอย่างชัดเจนเพื่อพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน รวมทั้งสนับสนุนการสร้างเครือข่ายวิจัยทั้งภายในภายนอกประเทศ (จิตรพร สิละวัฒน์, 2559: 485) และนอกเหนือจากนี้ การผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพครู ควรจะต้องจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา โดยเฉพาะมาตรฐานที่ 7 เป็นมาตรฐานที่ว่าด้วยเรื่องการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ซึ่งเป็นมาตรฐานสำคัญที่ครูจะต้องมี โดยให้สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ (ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรมและคณะ, 2559: 233)

การผลิตมหาบัณฑิตในทางสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวและการปรึกษา ได้ดำเนินมานานในมหาวิทยาลัยรัฐชั้นนำเกือบทุกแห่ง มีงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการปรึกษานับร้อยเรื่อง ผู้สำเร็จการศึกษาทำงานวิจัยเหล่านี้เป็นบุคลากรในหลายหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นทางด้านการศึกษา ด้านการแพทย์ ด้านการพยาบาล ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านธุรกิจและด้านอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นเหตุหนึ่งให้มีการทำวิจัยที่มีลักษณะศึกษาเฉพาะบางส่วนของปัญหา และงานวิจัยมีความหลากหลาย นอกจากนี้ผลงานวิจัยในแต่ละเรื่องขาดการประสานงานข้อมูลและความสอดคล้องเชื่อมโยงกัน ส่งผลทำให้ไม่สะดวกในการนำข้อค้นพบจากงานวิจัยเหล่านี้ไปใช้ประโยชน์

สำหรับงานวิจัยในสาขาใดสาขาหนึ่งสามารถนำเอางานวิจัยหลายๆ เรื่องที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้เกิดการพัฒนาหรือเป็นแนวทางในการนำไปใช้ นอกจากนี้วิธีดังกล่าวยังทำให้ได้ความรู้ หลักการ แนวคิด และวิธีปฏิบัติต่างๆ ที่มีความเชื่อถือได้มากกว่าวิธีอื่น ทั้งนี้เพราะได้มีการกลั่นกรอง ศึกษาเปรียบเทียบกับ การวิจัยต่าง ๆ จำนวนหลายเรื่องในขอบเขตเดียวกันมาแล้ว รวมทั้งยังสามารถทำได้กับงานวิจัยจำนวนมากโดยงบประมาณการดำเนินงานน้อยกว่าวิธีอื่นๆ ด้วย นับเป็นแนวทางในการนำเอาผลงานวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์หรือประยุกต์ใช้วิธีหนึ่ง คือ การดำเนินการศึกษาหรือวิจัยผลงานวิจัยที่มีผู้จัดทำไว้แล้ว เพื่อค้นหาเลือกเฟ้นและสรุปประเด็นข้อค้นพบที่สำคัญ แล้วนำมาสังเคราะห์ให้เกิดประโยชน์ หรือเสนอแนะให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

การวิจัยครั้งนี้จึงมุ่งทำการสังเคราะห์ข้อค้นพบต่าง ๆ จากวิทยานิพนธ์และปริญญานิพนธ์ที่ใช้ทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐ เพื่อให้ได้ภาพรวมของวิทยานิพนธ์และปริญญานิพนธ์ที่ใช้ทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา และองค์ความรู้อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นประโยชน์ในการกำหนดทิศทางการพิจารณาเลือกหัวข้อสำหรับการทำวิจัยของคณาจารย์ และการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการแนะแนว มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชในรุ่นต่อ ๆ ไป ให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และเพื่อการศึกษา เขียนตำรา และทำวิจัยของคณาจารย์ในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา
2. เพื่อสังเคราะห์งานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งสังเคราะห์งานวิจัยเฉพาะวิทยานิพนธ์และปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่พิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2553 จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยบูรพา จากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐอื่น ๆ และจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

2. ลักษณะของงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ประกอบด้วย

- 2.1 ขอบข่ายของงานวิจัย
- 2.2 ปีที่พิมพ์
- 2.3 สถาบันที่ทำวิจัย
- 2.4 ระเบียบวิธีวิจัย
- 2.5 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 2.6 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 2.7 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยพื้นฐาน เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการศึกษาด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา

ประชากรในการวิจัย คือ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว จิตวิทยาการแนะแนว และการแนะแนว ที่พิมพ์เผยแพร่ในระหว่างปีพ.ศ. 2540-2553 จำนวน 43 เรื่องจากมหาวิทยาลัยของรัฐในประเทศไทย 6 แห่งคือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยบูรพา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบประเมินคุณภาพของงานวิจัย และแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย

1. **แบบประเมินคุณภาพของวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์** เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีรายละเอียดในการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเครื่องมือแบบประเมินคุณภาพงานวิจัย

1.2 สร้างแบบประเมินคุณภาพของงานวิจัย มีรายละเอียดครอบคลุมเกณฑ์การประเมินในด้านความถูกต้องของระเบียบวิธีวิจัย ความเป็นประโยชน์ และความตรงประเด็นในขอบข่าย งานแนะแนวและการศึกษากำหนด 15 ข้อ

1.3 กำหนดเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพงานวิจัย ดังนี้

คะแนนรวมร้อยละ 80 ขึ้นไป (คะแนน 12-15 คะแนน) ถือว่าเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ
คะแนนรวมต่ำกว่าร้อยละ 80 (คะแนน 1-11 คะแนน) ถือว่าเป็นวิทยานิพนธ์ที่ไม่มีคุณภาพ
การคัดเลือกวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่นำมาสังเคราะห์จะต้องเป็นวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพ คือ
มีคะแนนรวมร้อยละ 80 ขึ้นไป

1.4 ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินคุณภาพของงานวิจัย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

1.5 ปรับปรุงแบบประเมินคุณภาพของงานวิจัย ให้มีความสมบูรณ์

2. แบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย เป็นแบบสรุปที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีรายละเอียดในการสร้างและ
หาคุณภาพ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์งานวิจัยงานแนะแนวและการ
ปรึกษา ทฤษฎีการปรึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2.2 สร้างแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย ประกอบด้วย สถาบันที่ทำวิจัย และปีที่พิมพ์เผยแพร่
งานวิจัย

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดของงานวิจัย ประกอบด้วย ขอบข่ายของการวิจัย
รูปแบบการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.3 ผู้วิจัยได้นำแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

2.4 ปรับปรุงแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย ให้มีคุณภาพ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. สรรวจรายชื่องานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา
ระหว่างปี พ.ศ. 2540-2553

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยจากฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ในห้องสมุด
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ห้องสมุดมหาวิทยาลัยของรัฐอื่น ๆ และจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

3. ทำการบันทึกข้อมูลงานวิจัยที่เก็บรวบรวมมาโดยใช้แบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย

4. นำผลที่ได้จากการบันทึกข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการใน 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลจากแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหา
ของงานวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลจากแบบสรุปคุณลักษณะของงานวิจัย ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และผลการวิจัย
ใช้การสังเคราะห์เชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปประเด็นหลักของงานวิจัย

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา

1.1 งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา ปี 2540–2553 พบว่ามีการใช้ทฤษฎีการศึกษาแบบเผชิญความจริงมากที่สุด(ร้อยละ38.3) รองลงมาได้แก่ ทฤษฎีการศึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม (ร้อยละ 21.3) ทฤษฎีการศึกษาแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลาง (ร้อยละ 12.8) และทฤษฎีการศึกษาแบบเกสตัลท์ (10.6)

1.2 งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา เป็นวิทยานิพนธ์ที่บัณฑิตสำเร็จการศึกษาในปี 2550 มากที่สุด(ร้อยละ 23.3) รองลงมาได้แก่ ปี 2544 (ร้อยละ 14.0) ปี 2541, 2551 และ 2553 (ร้อยละ 9.3) ตามลำดับ

1.3 งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา พบว่างานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษาด้านส่วนตัว มีการใช้โปรแกรมการศึกษาต่างๆ ในงานแนะแนวและการปรึกษาด้านส่วนตัวมากที่สุดในเรื่องการตระหนักรู้และการเห็นคุณค่าในตนเอง (ร้อยละ 17.3) รองลงมาได้แก่ เรื่องความเครียดและความเชื่อมั่นในตนเอง (ร้อยละ 13.0) เรื่องสุขภาพจิตและเรื่องความซึมเศร้า (ร้อยละ 9.0)

1.4 งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา พบว่างานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษาด้านสังคม มีการใช้โปรแกรมการศึกษาต่าง ๆ ในงานแนะแนวและการปรึกษาด้านสังคมมากที่สุดในเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายและวาจา (ร้อยละ 30) รองลงมาได้แก่ เรื่องสัมพันธภาพระหว่างบุคคล (ร้อยละ 20) และเรื่องการมีมนุษยสัมพันธ์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมทางสังคม การปรับตัวทางสังคม ความฉลาดทางอารมณ์ และศักยภาพในการมีเพื่อน (ร้อยละ 10)

1.5 งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา พบว่างานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษาด้านสังคม มีการใช้โปรแกรมการศึกษาต่าง ๆ ในงานแนะแนวและการปรึกษาด้านสุขภาพมากที่สุดในเรื่องพฤติกรรมการดูแลตนเอง (ร้อยละ 25) นอกจากนั้นร้อยละ 12.5 เท่ากัน ได้แก่ พฤติกรรมการควบคุมโรคเบาหวาน พฤติกรรมการควบคุมโคเลสเตอรอล พฤติกรรมควบคุมตนเองเพื่อลดน้ำหนัก พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ความเชื่ออำนาจภายในตนด้านสุขภาพ และความเชื่ออำนาจในบุคคลอื่นด้านสุขภาพ

1.6 งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา พบว่างานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา ด้านการศึกษา มีการใช้โปรแกรมการศึกษาต่าง ๆ ในงานแนะแนวและการปรึกษา

ด้านการศึกษายู่ 2 เรื่อง คือ เรื่องความรับผิดชอบด้านการเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 75) และเรื่องยุทธวิธีการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ร้อยละ 25)

1.7 งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปฐษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปฐษา พบว่างานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปฐษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปฐษา มีสถาบันการศึกษาที่ทำวิจัยดังกล่าวนี้มากที่สุด 4 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ร้อยละ 21.0) นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (ร้อยละ 9.0) และจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ร้อยละ 7.0)

1.8 งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปฐษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปฐษา พบว่างานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปฐษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปฐษา ส่วนใหญ่ศึกษาจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 37.2) รองลงมา ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 16.3) เยาวชน (ร้อยละ 16.3) ผู้ป่วย (ร้อยละ 11.6) นักศึกษาและบุคคลวัยทำงาน (ร้อยละ 7.0) เท่ากัน

1.9 งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปฐษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปฐษา พบว่างานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปฐษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปฐษา ได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนงานวิจัย มากที่สุดคือ Randomized control group pretest – posttest design (ร้อยละ 69.7) รองลงมาได้แก่ One group pretest - posttest design (ร้อยละ 21.0) และ Pretest – posttest non randomized design (ร้อยละ 9.3) ตามลำดับ

1.10 งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปฐษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปฐษา พบว่างานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปฐษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปฐษา มีการใช้เครื่องมือในการวิจัย โดยโปรแกรมการปฐษา มากที่สุด (ร้อยละ 47.8) รองลงมาได้แก่ แบบวัด (ร้อยละ 21.1) และแบบสอบถาม (ร้อยละ 18.9)

1.11 งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปฐษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปฐษา พบว่างานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปฐษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปฐษา มีการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลมากที่สุดได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความตรง (ร้อยละ 19.2) รองลงมาได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ (ร้อยละ 14.7) ค่าอำนาจจำแนก และสถิตินัยพารามตริกซ์จำนวนเท่ากันคือ ร้อยละ 8.9

2. ผลการสังเคราะห์งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปฐษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปฐษา รายละเอียดของเนื้อหาที่พบในแต่ละขอบข่ายงานวิจัย มีดังนี้

2.1 ทฤษฎีการปฐษา พบว่า ส่วนใหญ่จำนวน 18 เรื่อง เป็นทฤษฎีการปฐษาแบบเผชิญความจริง รองลงมาได้แก่ ทฤษฎีการปฐษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (จำนวน 10 เรื่อง) ทฤษฎีการปฐษาแบบผู้รับการปฐษาเป็นศูนย์กลาง (จำนวน 6 เรื่อง) ทฤษฎีการปฐษาแบบเกสตัลท์ (จำนวน 5 เรื่อง) ทฤษฎีการปฐษาแบบพฤติกรรมนิยม (จำนวน 3 เรื่อง) และทฤษฎีการปฐษาแบบภวนิยม

(จำนวน 2 เรื่อง) นอกจากนั้นมีจำนวน 1 เรื่องเท่ากัน คือ ทฤษฎีการปรึกษา แบบวิเคราะห์สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมและการรู้คิด และทฤษฎีการปรึกษาแบบผสมผสาน

2.2 งานแนะแนวและการปรึกษาด้านส่วนตัว พบว่าส่วนใหญ่ (จำนวน 4 เรื่อง) เป็นเรื่องการตระหนักรู้และการเห็นคุณค่าในตนเอง รองลงมาได้แก่ เรื่องความเครียด ความเชื่อมั่นในตนเอง (จำนวน 3 เรื่อง) สุขภาพจิตและความซึมเศร้า (จำนวน 2 เรื่อง) นอกจากนั้นมีจำนวน 1 เรื่อง เท่ากัน ได้แก่ ความวิตกกังวล พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ค่านิยมในการมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น เจตคติต่อการป้องกันการใช้ยาเสพติดของวัยรุ่น ความโกรธ ความสามารถในการเผชิญปัญหา ความว่าเหวในผู้สูงอายุ และความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย

2.3 งานแนะแนวและการปรึกษาด้านสังคม พบว่าส่วนใหญ่ (จำนวน 3 เรื่อง) เป็นเรื่องพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายและวาจา รองลงมาได้แก่ เรื่องสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล (จำนวน 2 เรื่อง) นอกจากนั้นมีจำนวน 1 เรื่อง เท่ากัน ได้แก่ เรื่องการมีมนุษยสัมพันธ์ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมทางสังคม การปรับตัวทางสังคม ความฉลาดทางอารมณ์ และศักยภาพในการมีเพื่อน

2.4 งานแนะแนวและการปรึกษาด้านสุขภาพ พบว่าส่วนใหญ่ (จำนวน 2 เรื่อง) เป็นเรื่องพฤติกรรมการดูแลตนเอง นอกจากนั้นมีจำนวน 1 เรื่อง เท่ากัน ได้แก่ พฤติกรรมการควบคุมโรคเบาหวาน พฤติกรรมการควบคุมโคเลสเตอรอล พฤติกรรมการควบคุมตนเองเพื่อลดน้ำหนัก พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ความเชื่ออำนาจภายในตนด้านสุขภาพ และความเชื่ออำนาจในบุคคลอื่นด้านสุขภาพ

2.5 งานแนะแนวและการปรึกษาด้านการศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ (จำนวน 3 เรื่อง) เป็นเรื่องความรับผิดชอบด้านการเรียน และเป็นเรื่องยุทธวิธีวิธีการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (จำนวน 1 เรื่อง)

3. สรุปผลการวิจัยหรือข้อค้นพบของงานวิจัยที่สังเคราะห์

3.1 ทฤษฎีการปรึกษา ผลการวิจัยพบว่าโปรแกรมการปรึกษา ทุกทฤษฎีสามารถป้องกัน แก้ไข และพัฒนาคุณลักษณะต่าง ๆ ในงานแนะแนวและการปรึกษาด้านส่วนตัว งานแนะแนวและการปรึกษาด้านสังคม งานแนะแนวและการปรึกษาด้านสุขภาพและงานแนะแนว และการปรึกษาด้านการศึกษาซึ่งโปรแกรมการปรึกษาแต่ละทฤษฎีประกอบด้วย หัวข้อเรื่อง วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ (ขั้นตอนและเทคนิคการปรึกษาเฉพาะทฤษฎี) การประเมินผลและสรุปผล

3.2 งานแนะแนวและการปรึกษาด้านส่วนตัว ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะทั้งหมดทางด้านส่วนตัว ได้รับการแก้ไข ส่งเสริมและพัฒนาโดยโปรแกรมการปรึกษาที่พัฒนามาจากทฤษฎีการปรึกษาต่าง ๆ ได้แก่ ทฤษฎีการปรึกษาแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลางช่วยลดความวิตกกังวล ความเครียด ช่วยส่งเสริมพัฒนาสุขภาพจิต และการตระหนักรู้และการเห็นคุณค่าในตนเอง ทฤษฎีการปรึกษาแบบเผชิญความจริงได้ช่วยพัฒนาและส่งเสริมสุขภาพจิต การตระหนักรู้และการเห็นคุณค่าในตนเองและความสามารถในการเผชิญปัญหา ช่วยลดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ลดความซึมเศร้าและความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาการตระหนักรู้และการเห็นคุณค่าในตนเอง ค่านิยมในการมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ แก้ไขพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ช่วยลดความโกรธและลด

ความว้าวุ่นในผู้สูงอายุ ทฤษฎีการปรึกษาแบบผสมผสาน ช่วยส่งเสริมพัฒนาเจตคติต่อการป้องกันการใช้อาเสพติดของวัยรุ่น

3.3 งานแนะแนวและการปรึกษาด้านสังคม ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะทาง ด้านสังคมได้รับการแก้ไข ส่งเสริมและพัฒนาโดยโปรแกรมการปรึกษาที่พัฒนามาจากทฤษฎีการปรึกษาต่าง ๆ ได้แก่ ทฤษฎีการปรึกษาแบบเผชิญความจริง ได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาการมีมนุษยสัมพันธ์และการปรับตัวทางสังคมและลดพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายและวาจา ทฤษฎีการปรึกษาแบบเกสตัลท์ได้ช่วยลดพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายและวาจา และส่งเสริมพัฒนาการมีมนุษยสัมพันธ์ ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมทางสังคม และความฉลาดทางอารมณ์ ทฤษฎีการปรึกษาแบบวิเคราะห์สัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ช่วยส่งเสริมพัฒนาสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคล ทฤษฎีการปรึกษาแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลางได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาศักยภาพในการมีเพื่อนและทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมได้ช่วยลดพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายและวาจา

3.4 งานแนะแนวและการปรึกษาด้านสุขภาพ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะทาง ด้านสุขภาพได้รับการแก้ไข ส่งเสริมและพัฒนา โดยโปรแกรมการปรึกษาที่พัฒนามาจากทฤษฎีการปรึกษาต่าง ๆ ได้แก่ ทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม ได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมดูแลตนเองและพฤติกรรมควบคุมตนเองเพื่อลดน้ำหนัก ทฤษฎีการปรึกษาแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลางได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาความเชื่ออำนาจภายในตนด้านสุขภาพและความเชื่ออำนาจในบุคคลอื่นด้านสุขภาพ ทฤษฎีการปรึกษาแบบเผชิญความจริงได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมควบคุมโรคเบาหวาน และพฤติกรรมควบคุมโคเลสเตอรอล ทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมและการรู้คิดได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ

3.5 งานแนะแนวและการปรึกษาด้านการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะทางด้านการศึกษาได้รับการแก้ไขส่งเสริมและพัฒนา โดยโปรแกรมการปรึกษาที่พัฒนามาจากทฤษฎีการปรึกษาต่างๆ ได้แก่ ทฤษฎีการปรึกษาแบบเผชิญความจริงได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ได้ช่วยส่งเสริมพัฒนายุทธวิธีการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายดังนี้

1. จากการศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา พบว่าโปรแกรมการปรึกษา ทุกทฤษฎีการปรึกษาสามารถป้องกัน แก้ไข และพัฒนาคุณลักษณะต่าง ๆ ในงานแนะแนวและการปรึกษาด้านส่วนตัว งานแนะแนวและการปรึกษาด้านสังคม งานแนะแนวและการปรึกษาด้านสุขภาพและงานแนะแนวและการปรึกษาด้านการศึกษา ซึ่งเป็นไปตามหลักการสำคัญของงานแนะแนวและการปรึกษาที่ว่า การแนะแนวและการปรึกษาที่มีความพร้อมและมีศักยภาพเพียงพอจะสามารถจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการด้านต่างๆ ของกลุ่มเป้าหมาย ได้ทั้งพัฒนาการทางกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม อันทำให้เกิดความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน การเตรียมตัวสู่อาชีพหรือการประกอบอาชีพ และการปรับตัวทางสังคม (ส่วนตัวและสังคม) ที่เหมาะสมกับวัยและสถานภาพ จะสามารถป้องกันปัญหาทางการเรียน การปรับตัวกับเพื่อนในเด็กเล็ก การป้องกันปัญหาทางเพศ ปัญหาอาเสพติดในวัยรุ่น ป้องกันปัญหา

ครอบคลุมปัญหาการปรับตัวในการทำงานสำหรับผู้ใหญ่ หรือกล่าวอย่างกว้าง ๆ ได้ว่า ป้องกันผลเสียที่จะเกิดแก่ผู้รับบริการในด้านการศึกษา อาชีพส่วนตัว และสังคม และจะสามารถแก้ไข/ช่วยเหลือกรณีที่ได้รับบริการเกิดปัญหาขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษาอาชีพหรือส่วนตัวสังคมการแนะแนวจะมีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือโดยเน้นให้ผู้พบปัญหาได้รู้จักตนเอง เข้าใจตนเอง ได้พบกับทางเลือกต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา ได้คิดวิเคราะห์ และตัดสินใจเลือกทางที่เหมาะสมสำหรับตนเอง (ลัดดาวรรณ ณ ระนอง, 2554: 23-24)

2. คุณลักษณะของงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการปรึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการปรึกษา พบว่าส่วนใหญ่การใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบเผชิญความจริง ที่ได้ช่วยพัฒนาและส่งเสริมสุขภาพจิต การตระหนักรู้และการเห็นคุณค่าในตนเองและความสามารถในการเผชิญปัญหา ช่วยลดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ลดความซึมเศร้าและความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย ได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาการมีมนุษยสัมพันธ์ และการปรับตัวทางสังคมและลดพฤติกรรมก้าวร้าวทางกายและวาจา ได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมการควบคุมโรคเบาหวาน และพฤติกรรมควบคุมคอเลสเตอรอล และได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาความรับผิดชอบด้านการเรียน ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายของทฤษฎีการปรึกษาแบบเผชิญความจริง ที่ว่าช่วยให้ผู้รับบริการปรึกษามีความเป็นตัวของตัวเอง รู้จักและเข้าใจตนเอง มีความรับผิดชอบ (Responsibility) ที่จะตอบสนองความต้องการของตนเอง ถ้าเผชิญความจริง พิจารณาส่งต่าง ๆ ตามที่เป็นจริง (Reality) สามารถประเมินพฤติกรรมหรือการกระทำใด ๆ ที่แสดงออกว่า ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง (Right or Wrong) โดยจะต้องรู้จักพิจารณาสิ่งถูกสิ่งผิด (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2554: 14) และรองลงมาคือทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ได้ช่วยส่งเสริมพัฒนาการตระหนักรู้และการเห็นคุณค่าในตนเอง ค่านิยมในการมีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ แก้ไขพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น ช่วยลดความโกรธและลดความว้าวุ่นในผู้สูงอายุ ช่วยส่งเสริมพัฒนาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมทางสังคม ความฉลาดทางอารมณ์ และได้ช่วยส่งเสริมพัฒนายุทธวิธีการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายหลักของการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม มีสาระสำคัญสรุปได้ คือ การสอนให้ผู้รับบริการสามารถสืบค้น และจัดหรือเอาชนะความคิดความเชื่อที่ไร้เหตุผล มาเป็นความคิดความเชื่อที่มีเหตุผล ซึ่งจะส่งผลให้ผู้รับบริการมีอารมณ์ความรู้สึก และมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ตลอดจนสามารถดำรงชีวิตด้วยความสุข (Ellis, 1984: 24 อ้างถึงใน เจริญนัย ทรงชัยกุล และโกศล มีคุณ, 2554: 17-18) และทฤษฎีการปรึกษาแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลางช่วยลดความวิตกกังวล ความเครียด ช่วยส่งเสริมพัฒนาสุขภาพจิต และการตระหนักรู้และการเห็นคุณค่าในตนเอง ช่วยส่งเสริมพัฒนาศักยภาพในการมีเพื่อน และช่วยส่งเสริมพัฒนาความเชื่ออำนาจภายในตนด้านสุขภาพและความเชื่ออำนาจในบุคคลอื่นด้านสุขภาพ ซึ่งเป็นไปตามเป้าหมายของทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลาง คือ การช่วยให้ผู้รับการปรึกษานำตนเองได้ กำหนดเกณฑ์ของตัวเองที่เคยปฏิเสธหรือบิดเบือนมาก่อน ผู้รับการปรึกษาเข้าใจตนเองตามความเป็นจริง รับผิดชอบตนเองสามารถปฏิบัติภารกิจได้เต็มประสิทธิภาพ (Fully Functioning Person) เน้นความสำคัญที่ตัวบุคคลไม่ใช่ปัญหาของเขา ตามทฤษฎีของโรเจอร์ส เป้าหมายของการให้การปรึกษา ไม่ใช่เฉพาะการช่วยให้ผู้รับการปรึกษาแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองเท่านั้น แต่ยังมุ่งช่วยผู้รับการปรึกษาให้เกิดความงอกงามสามารถจัดการกับปัญหาที่เผชิญอยู่ในปัจจุบัน หรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตได้ดียิ่งขึ้น หลังจากที่ได้รับบริการปรึกษาได้รู้จักตนเองอย่างถ่องแท้ เมื่อสิ่งอำนาจหรือการบิดเบือน เสสร่างถูกจัด

ออกไปแล้ว ผู้รับการศึกษามีการเปิดรับประสบการณ์ เกิดความไว้วางใจตนเอง ประเมินตนเอง และพร้อมที่จะพัฒนาตนเองตลอดเวลา ซึ่งคุณลักษณะทั้ง 4 ประการดังกล่าว แสดงว่าบุคคลมีการรู้จักตนเองอย่างถ่องแท้แล้ว (รัฐจวน คำศิริพิทักษ์, 2554:15-16)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 จากข้อค้นพบในงานวิจัยนี้พบว่างานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการศึกษามีการใช้เฉพาะทฤษฎีการศึกษาแบบเผชิญความจริง ทฤษฎีการศึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ทฤษฎีการศึกษาแบบผู้รับการศึกษาศูนย์กลาง ทฤษฎีการศึกษาแบบเกสตัลท์ ทฤษฎีการศึกษาแบบพฤติกรรมนิยม ทฤษฎีการศึกษาแบบภวนิยม ทฤษฎีการศึกษาแบบวิเคราะห์สัมพันธ์ภาพ ทฤษฎีการศึกษาแบบพฤติกรรมและการรู้คิด และทฤษฎีการศึกษาแบบผสมผสาน จึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนทำการวิจัยในทฤษฎีการศึกษารูปแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ให้มากขึ้น

1.2 จากข้อค้นพบในงานวิจัยนี้พบว่างานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการศึกษา ส่วนใหญ่ได้ดำเนินการวิจัยในขอบข่ายของงานแนะแนวและการศึกษาด้านสังคม ด้านส่วนตัว และด้านสุขภาพ ส่วนด้านการศึกษายังมีน้อยมากและไม่พบในด้านอาชีพจึงควรหาแนวทางส่งเสริมให้มีการทำวิจัยทางงานแนะแนวและการศึกษาในขอบข่ายด้านการศึกษาและด้านอาชีพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยจากงานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการศึกษามีเฉพาะจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยบูรพา เท่านั้น จึงควรทำการสังเคราะห์งานวิจัยจากวิทยานิพนธ์/ปริญญาานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการศึกษาในขอบข่ายงานแนะแนวและการศึกษาจากสถาบันการศึกษาแห่งอื่นด้วย

2.2 การสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนั้นการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้วิธีการวิเคราะห์อภิมาน (Meta Analysis) เพื่อได้ข้อค้นพบที่สมบูรณ์ขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

จิตรพร ลีละวัฒน์. (2559). “การพัฒนาบัณฑิตให้เป็นมืออาชีพ: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม.”

Veridian E-Journal ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน) : 485.

เจียรนัย ทรงชัยกุล และ โกศล มีคุณ. (2554). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการให้การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาแนวคิดทางการแนะแนวและทฤษฎีการปรึกษาเชิงจิตวิทยา (25711)* ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 หน่วยที่ 5. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม และยุวรี ผลพันธิน. (2559). “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับนักศึกษาครู: การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์.” Veridian E-Journal ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม) : 233.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2554). การเปรียบเทียบทฤษฎีการให้การปรึกษาและการพัฒนาแนวปฏิบัติในการให้การปรึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาแนวคิดทางการแนะแนวและทฤษฎีการปรึกษาเชิงจิตวิทยา (25711)* ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 หน่วยที่ 15. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

รัญจวน คำชिरพิทักษ์. (2554). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการให้การปรึกษาแบบผู้รับการปรึกษาเป็นศูนย์กลาง. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาแนวคิดทางการแนะแนวและทฤษฎีการปรึกษาเชิงจิตวิทยา (25711)* ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 หน่วยที่ 7. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ลัดดาวรรณ ณ ระนอง. (2554). ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการให้การปรึกษาแบบจิตวิเคราะห์. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาแนวคิดทางการแนะแนวและทฤษฎีการปรึกษาเชิงจิตวิทยา (25711)* ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 หน่วยที่ 6. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.